

tíðindablaðið

**sosialurín**

Telefon 118 20  
Argjavegur 26, 3800 Argir  
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevari: P/f Sosialurín ©  
Ábyrgðarblaðstjóri: Jan Müller  
Fyrirlestjóri: Krisjan Dahl  
Bláðólk: Hogni Djurhuus  
Randi Jacobsen  
Tórfinn Smith  
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov  
Uppseting: P/f Sosialurín  
Prent: P/f Pressan 1981

## oddagrein

## Politiska støðan

## Tey standa og vagga

Tey standa og vagga og tráa,  
á akrinum stadnandi øks  
og deila hin bjartoygda dáa,  
ið upp millum teirra vóks:

»Vit áttu at plágað og pínt teg  
og altíð at stungið tær skørð,  
vit áttu at køvt teg og týnt teg,  
tú stendur á okkara jørð.

Og alla tøðuna átst tú —  
og royndi at gera mein.  
Og altíð so prangandi stóðst tú  
— tú völdi, at vit eru sein.«

Men dain stendur í iva,  
og hann hevur ymsan lit:  
»Eg havi væl loyvi at liva  
her líka so væl sum tit.«

Tá verða tey øks at tagna,  
tí tað segði dain satt:  
hvønn vøxtur Gud hevur fagnað,  
og hvør eigur lívsins rætt.

Úr »Barnarímir«  
hjá H. A. Djurhuus

## tjak og meiniugar

## Jesus virði øll

Tað plagar ikki at vera mæð fyrri at skriva í blóðini, men nú kann eg ikki halda mæð longur. Orðaskiftið um javnstøðu, øðrvisi kynslív og Bibliuna er nú vorðið so óhugnaligt og ósakligt, at eg vil sleppa at siga mína hugsan um hesi mál.

Um ta tíðina, tá Bibliun varð skrivað, ljóðaði bønin hjá tí jødiska manninum nakað soleiðis:

— Eg takki tær Gud fyrri, at eg eri føddur sum ein jødiskur maður og ikki sum heidningur, ikki sum eitt dýr og ikki sum ein kvinna. (Leggið raðfylgjuna til merkis).

Slik vóru víðurskiftini, tá Halga bók varð skrivað.

Og harafturat høvdu konufólkini so heldur onga sál. Tað var ikki fyrr enn í 325 eftir Kristi føðing, at tað á kirkjumøti í Nikea varð viðtikið, at konufólkini skuldu hava eina sál. Men kortini varð kvinnan tó bert ein skapningur, sum skuldi nekta gyrndina hjá manninum og bera slektina víðari.

Kvinnurnar høvdu einki at skula hava sagt, men tað løgna var so kortini, at tú tá bert kundi bliva ein jødiskur maður við tað, at tú hevði eina jødiska móður.

Skulu ávisir menn í okkara litla landi nú brúka Bibliuna til at sláa í høvðið á fólk við, so mugu teir eisini taka stigið fult út og frátaka kvinnuni sál sína. Men tað kunnu teir tibetur ikki í dag, tí vit kvinnur nú eru so nógvar og so meðvitandi.

Tosað verður um Paulus, men hvat við tí torn, honum varð í kjøti borin.

Men lat okkum heldur venda okkum til sjálvan Jesus, hann var ikki intolerantur, sum so mong av okkum eru tað í dag og sum umrødda orðaskifti so greitt bendir á.

Jesus læt eina skjokju bera heiminum boðini um, at hann var risin upp. Hetta gjørdi hann, tí menninir vóru raðuskitar sum goymdu seg innan-dura. Sami Jesus virði teg og meg sum javnlíkar uttan mun til, hvørjar egin-

leikar vit høvdu við frá føðingini.

Vit minnst eisini øð Jesusar til mannfjöldina: — Tann, sum er reður av tykkum kasti tann fyrsta steinin.

Tað kann ikki vera rætt, at nøkur av okkum í dag brúka Bibliuna til at fordøma onnur, sum ikki eru sum vit. Vit kunnu heldur ikki fylgja øllum har stendur bókstaviliga, tá hugsað verður um, at Bibliun varð skrivað í eini heilt aðrari tíð.

Vit skulu fylgja Bibliuni, har hon sigur, at vit skulu øll somul skulu vera góð hvør við annan.

Jóhan er farin, men eg eri vis í, at hevði hann livað í dag, hevði hann longu havt talað at og sagt sína kristnu hugsan.

Nú hann ikki er her longur, vóni eg, at aðrir prestar tora at stiga fram og siga sína hugsan.

Birthe Nielsen  
Sandvík  
25. mars

## Viðmerkingar til Arna Jacobsen (form. í teknisku nevnd)

Undirritaðu skulu her gera nakrar viðmerkingar til tað, sum Arni J. forð fram í Norðlýsinum nr. 10 í ár.

Vit hava ikki tillátursgjørt nakran býráðslim, men bert sagt frá veru-

leikanum á býráðsfundinum, tá maskinkeipið var fyrri.

Grundin til okkara misnøgd var tann, at givin lyfti á jólaveitsluni ikki hildu, og meina vit, at tit áttu at komið við eini um-

bering. Tit eru ógvuliga stuttmintir, tað eru jú bert gingnir 3 mánaðir síðani vit ótu ræst kjøt uppi á ovastu hædd í býráðshúsinum, har lyftið bleiv givið. Spell at tykkara ov-

Framhald á síðu 17

## Avtakið lógina!

Tann 14. desember 1987 er ein kunngerð lýst í Dimmalætting: »Uppgerð av skattligu eiginnytsluni« og er undirskrivað av Jøngerð Purkhús.

Henda lóg hevur tað við sær, at vit, sum reka sjálvstøðugt virki, verða bundin við fót og hosu av skattavaldinum.

Tað er møguligt, at onkur heldur, at tað er gott, men eg trúgvi ikki, at nakar verður ríkarí at reka eit hvørt vinnurekandi — tvørturímóti.

Tí skilji eg ikki, at javnaðarflokkurin, sum er ein partur av hesari samgonguni, hevur tikið undir við

hesari lóg og enn minni Jøngerð Purkhús, tí henda hevur skrivað upp og niður í blaði sínum, at vinnan skal hava tað gott.

Partafelagsskatturin bleiv eisini hækkaður munandi og kundi hetta verið gjørt øðrvisi, haldi eg sjálvur.

Til dømis so at nýstovnað partafeløg fingi høvi til at innarbeitt seg og komu at gjalda minni í skatti 2-3 árin, so hevði eg betur skilt Jøngerð um hon kom við hesum.

Jógvan Sundstein hevur mikudagin í blaðgrein uppskot um at avtaka lóginaum »Uppgerð av skatt-

ligu eiginnytsluni« og vóni eg, at javnaðarflokkurin tekur undir við honum.

Skal tað bliva so í Føroyum, at agentar skulu hyggja í hvørt húsarhorn, hvat hvør hevur/eigur, koma vit ikki langt.

T. Dalsgaard